

Στην αυγή της Οκτωβριανής Επανάστασης οι πρωτοποριακοί καλλιτέχνες Λιουμπόβ Ποπόβα και Αλεξάντρ Ρότσενκο άφησαν τα εργαστήρια τους για να συμβάλλουν στην αναδιοργάνωση της καθημερινής ζωής και την αναδιαμόρφωση δημοσίων χώρων που βρίσκονταν τώρα υπό τον έλεγχο των Μπολσεβίκων. Εμμένοντας στην πεποίθησή τους ότι οι μη-αντικειμενικές φόρμες έχουν ρόλο-κλειδί στην κοινωνική μεταμόρφωση, οι δύο καλλιτέχνες συμμετείχαν σε μια πλειάδα εργασιών που στόχευαν στην παρείσφρηση της αισθητικής της πρωτοπορίας στο σχέδιο των Μπολσεβίκων για εκσυγχρονισμό της χώρας. Η λίστα των άμεσων συνεισφορών της Ποπόβα και του Ρότσενκο σ' αυτό που αργότερα οι Κονστρουκτιβιστές αποκάλεσαν «Παραγωγική Τέχνη» είναι μακρά και ετερόκλητη. Περιλαμβάνει τόσο τα αφηρημένα σχέδια με κολλάζ της Ποπόβα για κεντητά υφάσματα που υπέβαλλε στη βιοτεχνία «Βερμπόφκα» για να κεντηθούν από χωρικές γυναίκες, όσο και τις σειρές χαρακτικών που τυπώθηκαν με σκοπό την προώθηση μιας μεθόδου παραγωγής αντιτύπων και της διάδοσης ενός μη-αντικειμενικού εικαστικού λεξιλογίου. Την ίδια στιγμή η Ποπόβα αναλάμβανε και μεγάλης κλίμακας έργα, σχεδίασε μακέτες προλεταριακών επίπλων στο διάστημα 1917-1918, διακόσμησε (σε συνεργασία με τον αρχιτέκτονα Αλεξάντρ Βεσνίν) το κτίριο Μοσσοβέτ (Δημαρχείο της Μόσχας) και συμμετείχε στη δημιουργία μιας τοιχογραφίας για τη λέσχη της Αριστερής Ομοσπονδίας του Επαγγελματικού Σωματείου των Καλλιτεχνών-Ζωγράφων, όπου ο Ρότσενκο τελούσε καθήκοντα γραμματέως.³

Αλλά και ο Ρότσενκο δεν έμεινε πίσω. Σχεδίασε μια στέγη αεροσκαφών όπου συνδύασε τολμηρά τις μη-αντικειμενικές φόρμες με κομμουνιστικά εμβλήματα. Συμμετείχε επίσης μαζί με την Ποπόβα και τον Βλαντίμιρ Τάτλιν στη διακόσμηση του Καφέ Πιτορέσκ της Μόσχας,⁴ για το οποίο δημιούργησε μια σειρά από φωτιστικά βασισμένα στον «κονστρουκτιβιστικό κώδικα» των *Ζωγραφικών Ανάγλυφων* (1914) και *Αντί-ανάγλυφων* (1915) του Τάτλιν, μετατρέποντας τις κατασκευές αυτές από ευτελή υλικά, σε χρηστικά αντικείμενα.